

Sygn. akt II Ca 646/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSO Dariusz Mizera (spr.) SSR del. Iwona Dembińska-Pęczek
Protokolant	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim
na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego P. D. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową J. D.
przeciwko Ł. D.
o podwyższenie alimentów
na skutek apelacji pozwanego
od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 28 czerwca 2013 roku, sygn. akt III RC 515/12
oddala apelację.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt. II Ca 646/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 28 czerwca 2013r. Sąd Rejonowy w Radomsku po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2013r w Radomsku sprawy z powództwa P. D. przeciwko Ł. D. o podwyższenie alimentów

1.podwyższył alimenty od pozwanego Ł. D.na rzecz jego małoletniego syna P. D.zasądzone ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku w sprawie IIIRC. 157/09 z dnia 23.06.2009 r. w kwocie po 1.100 sto złotych miesięcznie do kwoty po 1.400 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 29.10.2012 r. płatne do dnia 15-go każdego miesiąca do rąk matki dziecka J. D.z ustawowymi odsetkami od dnia zwłoki w terminie płatności każdej raty;

2.oddalił powództwo w części pozostałej;

3.wyroкови w pkt 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności;

4.nakazał ściągnąć od pozwanego Ł. D. na rzecz Skarbu Państwa /Sądu Rejonowego w Radomsku kwotę 180/sto osiemdziesiąt / złotych tytułem wpisu i 6 złotych za klauzulę wykonalności.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

J. D. i Ł. D. są rodzicami małoletniego powoda P. D..

Powódka J. D. ma 39 lat, wykształcenie wyższe, jest nauczycielką języka niemieckiego, zarabia netto 2500 złotych, ma dodatek motywacyjny na 3 miesiące w roku szkolnym w wysokości 300 złotych miesięcznie. Również jest też doradcą zawodowym, ukończyła z tego tytułu drugie studia, tj. doradztwo zawodowe. Kosztowało ją to 4500 złotych łącznie, tj. opłata za te studia i za dojazdy. Powódka dojeżdża do pracy, tj. szkoły w G. i z tego tytułu oraz z tytułu dojazdu z domu do centrum R., w tym lekarzy wydaje ok.400 złotych miesięcznie. Uprzednio była to kwota 300 złotych na takie wyjazdy.

Jako nauczyciel mianowany języka niemieckiego powódka ma ograniczone możliwości zarobkowania, a poszukiwania dodatkowej pracy nie dały w jej przypadku rezultatu .

Koszty utrzymania domu wynoszą obecnie ok.2500 złotych za ogrzewanie tj. węgiel i drewno, świadczenia typu: energia elektryczna, gaz z butli , woda-3890 zł rocznie łącznie . Powódka ponosi te koszty sama, bowiem rodzice, którzy mieszkają w innej części domu, płacą sami swoje koszty. Powódka spłaca pożyczkę w wysokości 630 zł miesięcznie w pracy.

Powódka wykonała remont swojej części mieszkalnej domu i zakupiła dla syna, P. D.meble do pokoju tj. łóżko za 850 zł, fotel obrotowy za 220 zł , a na farby do mieszkania- tego pokoju wydała 200 zł. Powódka nadal spłaca rodzicom dług, jaki od nich zaciągnęła, gdy wprowadzała się tam po rozwodzie. Zznała, iż spłaca im obecnie po 100 zł zaleudwie. Zakupiła powódka kocioł grzewczy (...) 1,5 m² w cenie 2400 zł. Rodzice powódki dołożyli się do zakupu kotła, nie podała ile. Powódka założyła nowe kaloryfery, które z montażem kosztowały 3700 zł wyremontowała również łazienkę i łącznie wydała na to 10.000 zł z zakupem pieca i grzejników z montażem. Podłączenie do kanalizacji kosztowało powódkę odrębnie 1500 zł. Nie podała, czy było to przyłącze wraz z rodzicami

Małoletni powód, P. D. ma 10 lat, obecnie był u Komunii i z tego tytułu powódka zaciągnęła kredyt w miejscu pracy w wysokości 5.000 złotych z tego tytułu na uroczystość.

Powód, P. D. choruje na atopowe zapalenie skóry i koszty z tego tytułu wzrosły. Ma on również holibakter pyroli i pozostaje w leczeniu. Łączne koszty leczenia dziecka wzrosły o 400 złotych miesięcznie . Leczenie uzębienia dziecka wynosi powódkę ok. 100 złotych miesienie. Matka zakupiła dla powoda nowy komputer, ponieważ stary uległ spaleniui. Komputer kosztował 2472,70 zł.

Koszt dojazdu do szkoły dziecka, P. D. wynosi obecnie 200 złotych miesięcznie, na książki dziecka powódka wydała około 700 zł, ponieważ nie jest on w klasie „ o”, lecz już w IV-tej szkoły podstawowej. Dziecko je obiady w szkole i to kosztuje powódkę 85 zł miesięcznie. Pozostałe koszty wyżywienia dziecka wynoszą około 550 złotych miesięcznie.

Powód P. D. był z matką J. D. na wypoczynku nad morzem i opłacone miał- koszty wynajmu. Koszty związane w czasie pobytu na wypoczynek wyniosły 600 złotych za dwie osoby

Pozwany Ł. D.ma 41 lat, wykształcenie wyższe, rolnik, prowadzi działalność gospodarczą wraz z bratem M. D.- spółka jawna(...). Zajmuje się sprzedażą hurtową zboża, nieprzetworzonego tytoniu, nasion i pasz dla zwierząt.

Osiągnął wg PIT-u za 2011 rok dochód -31.200,00 zł i 4.130 zł.

Za ratę pierwszą dzierżawy pozwany płaci 15.561,73 zł, za następną ratę dzierżawy płaci 13.968,23 zł.

Tytułem podatku rolnego pozwany płaci 20,586,00 zł oraz 2.100 zł za zakupione grunty.

Pozwany zznał, iż produkuje mieszanki paszowe dla zwierząt, ma mieszalnię pasz, nie ma nadal kontraktu, koncesji, nie zatrudnia ludzi oprócz konkubentki, której płaci 1.600 zł miesięcznie

Pozwany zaciągnął kredyt obrotowy 500.000 zł, ma ciągnik, na który dostał datację unijną. Zna języki obce- rosyjski, ukraiński, średnio niemiecki. Zeznał, iż nie handluje z Ukrainą nie ma tam dzierżawy gospodarstw rolnych.

Ł. D. płaci 2500 zł miesięcznie na wynajem domu z wszelkimi mediami swojemu bratu, który jest właścicielem domu

Powód pozostaje w związku konkubenckim, jego dzieci z tego związku mają 9 lat i 3,4. Dzieci nie chorują, opiekuje się nimi pozwany wraz z ich matką, K..

Pozwany otrzymał płatności z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa za rok 2012

- płatność bezpośrednia JPO- 141.243,66
- płatność uzupełniająca-20.190,91 zł
- płatność uzupełniająca PZ -302,53 z 1
- płatność roi. Środowiskowa – 8.570 zł.

Pozwany, Ł. D. posiada gospodarstwo rolne własne o pow. 7.1295 ha fizycznych ,tj. 2,2291 ha przeliczeniowych, gruntów dzierżawnych 150,1762 ha fizycznych co stanowi 156, 9171 ha w rejonie O., woj. (...).

Pozwany jest też właścicielem gospodarstwa rolnego o pow. 37,585 ha, 20,184 ha przeliczeniowych - z dochodem 55.666,02 zł oraz dzierżawi gospodarstwo rolne o pow. 5.87 ha fizycznych - 5.4860 przeliczeniowych - dochód 14.883,50 zł.

Pozwany współpracuje z bratem, który ma 300 ha w dzierżawie, stawy rybne. Brat pozwanego, M. D., posiada sprzęt rolniczy: ciągniki, kombajn, siewniki. Pozwany ma fermę kur - w jednym tzw. rzucie ma 3500 kur, handluje nimi na wolnym rynku, ma dwie hale, mieszalnię pasz. Prowadzi tę działalność z bratem.

Pozwany nie otrzymał całości dopłat unijnych do dnia z 7.05.2013r.

Ustalenia Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie znajdują uzasadnienie we wszystkich dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, zaś zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest, zdaniem Sądu, wystarczający dla potrzeb rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy zważył, iż w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zmniejszenie się lub zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwieszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, zgodnie z art. 138 kro.

Są to okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (np. art.133§1 i 135§ 1 i 2 kro). Podstawą powództwa z art. 138 kro może być tylko późniejsza zmiana stosunków, nie wcześniej jednak niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądzającego alimenty.

Od uprzednio ustalonych alimentów dla małoletniego P. D. upłynął okres prawie 4 lat.. W okresie tym nastąpiła istotna zmiana stosunków, o której mowa w powyższym artykule wyrażająca się po stronie małoletniego powoda wzrostem kosztów jego utrzymania związanych z jego rozwojem, kształceniem, leczeniem oraz kosztami utrzymania domu, które w części nań przypadają.

Powód kształci się już w szkole podstawowej, choruje i to pociąga za sobą zwiększone koszty. Koszty remontu domu wraz z kosztami utrzymania znaczenie wzrosły.

Sąd uznał, iż podawane przez matkę powoda, J. D., koszty związane z chorobami dziecka, kształceniem i zamieszkaniem są w pełni uzasadnione jako bieżące, normalne i usprawiedliwione wiekiem dziecka, stopniem inflacji. Należy podkreślić, że matka w realizacji obowiązku alimentacyjnego leżącego po jej stronie, podnosi swoje kwalifikacje zawodowe zwiększając spektrum możliwości zatrudnienia. Nie osiąga ona efektów co do zmiany miejsca pracy, ale jest na to gotowa i wypełnia swój obowiązek alimentacyjny, który Sąd określił zgodnie z art. 135§2 kro. W części wyraża się on w osobistych staraniach o utrzymanie, wychowanie powoda, a także przez wypłacanie pewnych kwot pieniężnych z tytułu alimentów.

Zgodnie z art. 135§2 kro powódka może wypłacić na utrzymanie dziecka 500 złotych miesięcznie, a reszta kwoty zamyka się w osobistych staraniach wyliczonych na kwotę 800 złotych miesięcznie.

Zgodnie z orzecnictwem określenie wysokości obowiązku alimentacyjnego zobowiązanego względem małoletniego dziecka uzależnione jest nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, ale też od możliwości zarobkowych zobowiązanego. Stąd uznać należy, iż udział małoletniego w kosztach remontu domu, w którym mieszka istotnie zwiększa potrzeby dziecka, zwiększając jego standard życiowy co do zamieszkania i zaspakajające normalne, bieżące, usprawiedliwione potrzeby powoda.

Stąd też Sąd rozważając możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego zobowiązanego do alimentacji uwzględnił te przesłanki.

W tym miejscu Sąd podziela pogląd wyrażony w judykaturze, według którego zasadne i zgodne z treścią art. 135 kro- jest oparcie się na możliwościach zarobkowych pozwanego, a nie tylko na jego aktualnych zarobkach. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego w faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno-gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie.

Zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionych powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Porównanie tych wartości umożliwia ustalenie czy i w jakim zakresie potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego.

Pozwany ma bardzo dobre możliwości zarobkowe i majątkowe. Zna języki obce, co umożliwi mu działalność gospodarczą na tzw. chłonnych rynkach wschodnich. Daje to szansę na rozwój jego działalności, jeśli do tej pory pozwany jej nie prowadzi w tym kierunku.

Nie bez znaczenia pozostaje w niniejszej sprawie argumentowany też w doktrynie pogląd, zgodnie z którym dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, a obowiązani są oni podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami, nawet wyzbyć majątku czy też jego niektórych składników, aby podjąć ciężącym na nich obowiązku alimentacyjnym.

Sąd powództwo w pozostałym zakresie jako zbyt wygórowane i nie odpowiadające przesłankom z art. 138 kro oddalił orzekł o rygoryz natychmiastowej wykonalności i o kosztach postępowania.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożył pozwany działając przez swojego pełnomocnika zaskarżając wyrok w zakresie pkt 1 zasądzającego alimenty ponad kwotę 1200 zł miesięcznie, punktu 3 i punktu 4 wyroku.

Wyrokowi temu zarzucił naruszenie :

I. prawa procesowego: 1. art. 233 § 1 k.p.c. przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, polegające na dokonaniu tej oceny z całkowitym pominięciem części przeprowadzonych dowodów, oparcie rozstrzygnięcia w decydującym zakresie na podstawie głoślośnych zeznań przedstawicielki ustawowej powoda, sprzeczność ustaleń

Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz wybiórczą ocenę dowodów, niezgodne ze stanem faktycznym i zasadami doświadczenia życiowego przyjęcie, iż miesięczne koszty utrzymania powoda (9 latka) wynoszą 2700 zł miesięcznie,

2. z ostrożności procesowej, w razie nieuwzględnienia przez Sąd wniosku o sprostowanie protokołu rozprawy z dnia 20 czerwca 2013 r., zarzucam naruszenie art. 158 § 1 k.p.c. poprzez zawarcie w treści protokołu orzeczenia, które nie zostało wydane na rozprawie,

3. art. 328 § 2 k.p.c. przez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku przyczyny oddalenia wniosków dowodowych pozwanego zgłoszonych na rozprawie w dniu 6 czerwca 2013 r. i 20 czerwca 2013 r. oraz niewskazanie i nieustosunkowanie się do części dowodów w sprawie, które zostały zgromadzone w aktach sprawy na wniosek pozwanego np. informacji PIT-11 za 2012 r. matki dziecka,

4. art. 100 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w sprawie i niezasądzenie na rzecz pozwanego częściowego zwrotu kosztów procesu,

5. art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w sprawie na skutek przyjęcia, iż ustawowe zwolnienie od kosztów sądowych uzasadnia niezasądzenie od powoda na rzecz pozwanego częściowego zwrotu kosztów procesu,

6. art. 101 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w sprawie i niezasądzenie od powoda na rzecz pozwanego częściowego zwrotu kosztów procesu w sytuacji, gdy nie dał powodu do wytoczenia powództwa (nie był wzywany przez powoda do dobrowolnego podwyższenia alimentów przed wszczęciem postępowania sądowego) i uznał żądanie co do podwyższenia alimentów do kwoty 1200 zł począwszy od dnia wniesienia pozwu przy pierwszej czynności procesowej tj. w odpowiedzi na pozew,

7. art. 102 k.p.c. poprzez jego zastosowanie w sprawie i nieobciążenie powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego,

II. prawa materialnego:

1. art. 135 § 1 krio w zw. z art. 138 krio poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w sprawie poprzez przyjęcie, że w niniejszej sprawie doszło do istotnej zmiany stosunków uzasadniających podwyższenie alimentów do kwoty 1400 zł miesięcznie,

2. art. 135 § 1 krio poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w sprawie poprzez przyjęcie, że usprawiedliwione potrzeby powoda będącego 9 latkiem wynoszą 2700 zł miesięcznie oraz że możliwości zarobkowe pozwanego uzasadniają podwyższenie alimentów do kwoty 1400 zł miesięcznie,

3. art. 135 § 2 krio poprzez jego zastosowanie w sprawie i przyjęcie, że przedstawicielka ustawowa dziecka swym osobistym staraniem o utrzymanie i o wychowanie małoletnich wypełnia świadczenia alimentacyjne względem dziecka w kwocie 800 zł miesięcznie,

4. art. 135 § 1 krio poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w sprawie na skutek przyjęcia, iż przedstawicielka ustawowa powoda może wypłacić na utrzymanie dziecka kwotę 500 zł miesięcznie.

Wskazując na powyższe zarzuty strona pozwana wnosila o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 1 i podwyższenie alimentów od pozwanego z kwoty po 1.100 zł miesięcznie do kwoty 1.200 zł miesięcznie począwszy od dnia wniesienia powództwa, w pkt 4 poprzez nakazanie ściągnięcia od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwoty 60 zł tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa (1200 zł x5%) oraz 6 zł za klauzulę wykonalności,

2. zasądzenie od powoda reprezentowanego przez matkę J. D. kosztów procesu za I instancję, w tym kosztów wynagrodzenia pełnomocnika wg norm przepisanych, wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa i wydatkami na dojazdy na 5 rozpraw wg wyczerpania zawartego w odpowiedzi na pozew oraz za II instancję według norm przepisanych,

3. orzeczenie o obowiązku zwrotu przez powoda reprezentowanego przez J. D. na rzecz pozwanego spełnionego przez pozwanego świadczenia określonego w pkt 1 i pkt 3 wyroku w kwotach po 200 zł miesięcznie począwszy od dnia 29 października 2012 r.

lub

4. uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Radomsku do ponownego jej rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach instancji odwoławczej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna, a rozstrzygnięcie Sądu odpowiada prawu choć nie sposób odmówić słuszności niektórym zarzutom zgłoszonym w stosunku do procedowania w tej sprawie.

Przede wszystkim uzasadnienie zaskarżonego wyroku jest dosyć ogólne i narusza art. 328 § 2 k.p.c. jednakże uchybienia w tym zakresie w przedmiotowej sprawie nie mogą być podstawą do uchylenia zaskarżonego wyroku albowiem Sąd II instancji jest sądem merytorycznym i wszelkie uchybienia może korygować o ile oczywiście nie zachodzą podstawy do uchylenia zaskarżonego wyroku. W niniejszej sprawie takich podstaw sąd się nie dopatrywał.

Zasadny okazał się z pewnym zakresem zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. który to zarzut w sposób obszerny uzasadnił pełnomocnik pozwanego.

Słusznie pełnomocnik pozwanego zwalcza ustalenie Sądu dotyczące kosztów dojazdu dziecka do szkoły istotnie bowiem ustalenie Sądu aby bilet ten kosztował przedstawicielkę ustawową 200 zł miesięcznie mając przy tym na uwadze sprzeczność zeznań przedstawicielki ustawowej wnikiwa analiza winna sąd doprowadzić do wniosku, iż koszt ten to nie kwota 200 zł ale około 100 zł. Nie znajduje też w okolicznościach sprawy uzasadnienia ustalenie, iż koszty leczenia wzrosły o 400 zł, wywód przeprowadzony w tym zakresie przez pełnomocnika należy zaaprobować i uwzględniając w części zeznania przedstawicielki ustawowej należy wskazać, iż koszt leków z pewnością nie przekracza kwoty 150 zł miesięcznie.

Z kolei ustalenie Sądu dotyczące ponoszenia kosztów opału w kwocie 2500 zł na sezon pomimo zmiany zeznań w tym zakresie przez J. D. nie budzi wątpliwości. Z doświadczenia wiadomo, iż ogrzewając mieszkanie węglem na sezon zimowy na ogół trzeba dysponować kilkoma tonami węgla. Z pewnością nie jest to 10 ton i 3 tony miały jak to początkowo twierdziła J. D. niemniej jednak ustalenie Sądu kosztów opału na 2500 zł stanowi w istocie równowartość 3 ton węgla co nie jest wartością wygórowaną.

Nie sposób zakwestionować zakupu komputera dla małoletniego który uczęszcza już do IV klasy Szkoły Podstawowej, okolicznością powszechnie znaną jest fakt, iż obecnie nawet mniejsze dzieci posiadają już komputery i korzystają z internetu. Nie sposób zatem zakwestionować takiego zakupu dla małoletniego jedynie z takim uzasadnieniem, iż został on w istocie dokonany dla przedstawicielki ustawowej małoletniego.

Nie do końca zasadne są zastrzeżenia pełnomocnika pozwanego do ustalonego przez Sąd wynagrodzenia powódki bowiem pełnomocnik dokonując wyczerpania wyczerpał wynagrodzenie brutto i następnie od tak ustalonego wynagrodzenia odjęła potrącenia dokonane przez zakład pracy nie dostrzegając iż tego rodzaju potrącenia są dokonywane zawsze od wynagrodzenia netto. Gdyby zatem dokonać właściwych wyczerpania to kwota wynagrodzenia netto przedstawicielki ustawowej wynosiłaby nie 5.170 zł jak chce tego pełnomocnik pozwanego, a kwotę około 3000 zł. Jeśli się przy tym uwzględni pożyczki J. D. zaciągnięte na remont mieszkania i poprawę warunków bytowych

małoletniego to w ostatecznym rozrachunku wynagrodzenie które pozostaje ostatecznie do dyspozycji matki dziecka może zamykać się kwotą około 2500 zł.

W pozostałym zakresie zarzuty naruszenia prawa procesowego nie znajdują uzasadnienia, rozważania sądu co do możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego należy w pełni zaaprobować. Sąd wskazał, iż pozwany zna języki obce rosyjski ukraiński a także średnio niemiecki.

Ma rację skarżąca, iż rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 krio wymaga porównania sytuacji istniejącej w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w chwili orzekania o ich podwyższeniu oraz zbadania takiej sytuacji i ustaleniu czy zmiana stosunków miała charakter istotny. Analiza orzeczenia Sądu I instancji i motywy wyroku, istotnie mogłyby prowadzić do takich wniosków jak to podnosi pełnomocnik pozwanego w apelacji wskazując, iż z rozumowania sądu przeprowadzonego w uzasadnieniu orzeczenia możnaby wywieść, iż potrzeby dziecka w ciągu 4 lat wzrosły o kwotę 1000 zł miesięcznie. Ma rację skarżąca, iż takie założenie nie zostało dowiedzione i rozumowanie Sądu jest błędne. Niemniej jednak wskazać należy, iż dziecko ma już 10 lat dlatego też określenie osobistych starań i dokonania ich wyceny na kwotę 800 zł jest dalece przesadzone. Dziecko nie wymaga bowiem szczególnej opieki, przedstawicielka ustawowa winna w większym zakresie dokładać środków finansowych dlatego też określając potrzeby dziecka na poziomie 2200 zł za usprawiedliwione należy uznać alimenty na rzecz małoletniego w kwocie 1400 zł.

W 2009r. Sąd ocenił alimenty w wysokości 1100 zł mając na uwadze potrzeby dziecka w kwocie 1.700 zł co stanowiło 65% potrzeb dziecka. Obecnie zaś określając te potrzeby na poziomie około 2000-2200 zł, zasądzone alimenty odpowiadają stosunkowi który został określony w poprzednim orzeczeniu. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż potrzeby dziecka z upływem czasu wzrastają dziecko kontynuuje edukację w szkole i nic w tym dziwnego, że potrzeby te z biegiem czasu mogły wzrosnąć do poziomu około 40% co stanowi średnio 10% rocznie przy inflacji w wysokości około 4-5%. A alimenty należne małoletniemu w istocie w ciągu 4 lat wzrosły o 27% co daje wzrost o 7% rocznie. Już analizując te dane wskazać należy, iż alimenty orzeczone przez Sąd Rejonowy zostały ustalone prawidłowo. Należy ponadto przypomnieć, iż jeżeli rodzice żyją na godziwym poziomie to taki poziom życia należy się też dziecku. Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, iż jest właściwe oparcie się na możliwościach zarobkowych pozwanego, a nie tylko na jego aktualnych zarobkach. Zakres obowiązku alimentacyjnego może być większy od wynikającego w faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego jeżeli zobowiązany w sposób właściwy wykorzystując swoje siły i swoje możliwości majątkowe i zarobkowe byłby w stanie osiągnąć wyższe dochody.

Sąd Rejonowy przeprowadził analizę możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego i uwzględniając rozmiar prowadzonej przez niego działalności doszedł w tym zakresie do słusznego wniosku, iż nie ma przeszkód co do podwyższenia alimentów do kwoty po 1400 zł miesięcznie.

Zarzut naruszenia art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych należy odczytywać łącznie z zarzutem naruszenia art. 100 k.p.c. i art. 101 k.p.c. i art. 102 k.p.c. i zarzuty te pomimo ich obszernego i wnikliwego uzasadnienia są całkowicie bezpodstawne bowiem Sąd w pkt 3 i 4 nie rozstrzygał na podstawie tych przepisów bowiem podstawą do takiego rozstrzygnięcia był art. 77 ust. 1 pkt 3 i art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr poz.).

Mając na uwadze powyższe rozważania na podstawie art. 385 k.p.c. należało oddalić apelację jako bezzasadną.

Na oryginale właściwe podpisy